

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Seyyed Hassan Taqizadeh: a political biography

Pourbagheri, H.

Citation

Pourbagheri, H. (2021, June 24). *Seyyed Hassan Taqizadeh: a political biography*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3192234>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3192234>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <https://hdl.handle.net/1887/3192234> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Pourbagheri, H.

Title: Seyyed Hassan Taqizadeh: a political biography

Issue Date: 2021-06-24

Samenvatting

Door de de Constitutionele Revolutie van 1906 vond er in Iran een historische verandering plaats: de absolute monarchie werd vervangen door een regering op basis van een grondwet. De gevolgen van deze revolutie waren niet alleen op nationaal niveau, maar ook wereldwijd merkbaar. Zelfs de politieke verhoudingen tussen enkele Europese grootmachten werden erdoor beïnvloed. Revoluties worden geboren uit ideeën en theorieën. De studie van de sleutelfiguren die deze ideeën verbreidden is een wezenlijk onderdeel van geschiedkundig onderzoek.

De theoretische basis van de Constitutionele Revolutie van 1906 ontwikkelde zich geleidelijk uit een opkomend discours, dat de veranderingen weerspiegelde die Iran door een toegenomen contact met de buitenwereld doormaakte. Deze veranderingen vonden plaats op een schaal die men nog niet eerder had ervaren. Beginnend met de koloniale ontwikkelingen in de zeventiende eeuw, was de achttiende eeuw getuige van de toenemende dreiging door Europese grootmachten. Omdat men contact met de wereld buiten het grondgebied van de islamitische staten steeds noodzakelijker achtte, werden islamitische landen gedwongen om een oplossing te vinden voor de overheersende macht van Europa. Nieuwe technologieën gaven naties de overhand, wie achterliep op het gebied van wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen was duidelijk in het nadeel. Deze minder ontwikkelde landen moesten de ontwikkelingen eerst begrijpen voordat zij het probleem van de verbreiding van dit nieuwe gevaar konden aanpakken. De dreiging van deze nieuwe soort macht was niet gebaseerd op een religieuze ideologie, de kracht ervan vond zijn oorsprong in de wetenschap. Het duurde enige tijd voordat landen als Iran het onderscheid konden maken tussen macht ontleend aan wetenschappelijke ontwikkelingen en de macht van religie, en om te aanvaarden dat deze ontwikkeling mogelijk was voor alle mensen, ongeacht hun religie, ras of nationaliteit. De ontwikkeling in de richting van moderniteit werd gelijkgesteld aan Europese of westerse wetenschap, die als onverenigbaar werd gezien met een islamitische of niet-Europese identiteit. Dit leidde tot onenigheid en de geestelijken, die als taak hadden om de overtuigingen van hun volgelingen te vormen, moesten natuurlijk een standpunt

tegenover de veranderingen innemen. Sommige geestelijken hadden een reactionair standpunt, andere waren er eerder van overtuigd dat de nieuwe veranderingen noodzakelijk waren om de islam te laten overleven in landen waarvan de meerderheid van de bevolking moslim was. Niet alleen de geestelijkheid, maar ook politici, schrijvers, intellectuelen en anderen begonnen hun gedachten en ideeën over wat er gedaan moest worden in verband met deze veranderingen uit te drukken. Seyyed Hassan Taqizadeh was één van hen.

Taqizadeh was één van de Iraanse intellectuele sleutelfiguren die een belangrijke rol speelden in het ontwikkelen en vormen van het discours in Iran. Het doel van dit onderzoek is daarom om een grondige en genuanceerde inschatting te geven van het leven en de carrière van Taqizadeh en hoe zijn leven ertoe bedroeg om de beweging naar verandering te leiden en te beïnvloeden. Taqizadeh was niet de enige intellectueel die zich inzette voor het discours van de moderniteit of *Tajaddod*, zoals er binnen een Iraanse context naar wordt verwezen. Taqizadeh is echter van bijzonder groot belang omdat hij - anders dan anderen - steeds ter plaatse bleef en ondanks vele obstakels zelden afweek van zijn doel om Iran op de weg naar de moderniteit te leiden. Dit onderzoek gebruikt de biografie van Taqizadeh als een spiegel om het discours van verandering in Iran zichtbaar te maken en analyseert zijn rol in en relatie tot dit discours. Taqizadeh had een lang leven: hij werd 91 jaar oud. Zijn leven (1878 - 1970) valt samen met een lange en belangrijke periode in de hedendaagse Iraanse intellectuele geschiedenis. Hij was getuige van de regering van zes sjahs en met vier van hen onderhield hij nauwe betrekkingen. Gedurende het leven van Taqizadeh vonden belangrijke veranderingen plaats in Iran en in de rest van de wereld, inclusief twee wereldoorlogen.

Taqizadeh was een politicus en intellectueel die veel werken over geschiedenis, cultuur en literatuur heeft nagelaten. Er zijn genoeg van zijn geschriften en opgetekende gedachten bewaard gebleven om zijn ideeën en daden tot een levende erfenis voor Iraanse intellectuelen te maken. In een land dat nog steeds verdeeld is over hoe het moet worden bestuurd, zijn de ideeën van Taqizadeh onderdeel geworden van een discours dat het verlangen uitdrukt om Iran te moderniseren. Er is niet altijd objectief over Taqizadeh

geschreven en er is veel polemiek over zijn plaats in de Iraanse geschiedschrijving. Sommigen ondersteunen de ideeën en gedachten van Taqizadeh; voor anderen, die de westerse democratie verachten, zijn diens ideeën daarentegen een voorbeeld van een benadering die uiteindelijk mislukte. Zij die de voorkeur geven aan de politieke islam beschouwen Taqizadeh nog steeds als een kwade vertegenwoordiger van het corrupte Westen. Radicalere personen zien hem zelfs als een werktuig van het Westen, een man die tot doel had de overgave van Iran aan het vijandige en niet-islamitische Westen zeker te stellen.

Hoewel er vele artikelen en monografieën bestaan die gebaseerd zijn op het leven van Taqizadeh, is er, misschien vanwege de controverse rond zijn persoon en daden, weinig gepubliceerd onderzoek dat het belang van zijn leven en werk voor de vorming van een Iraanse nationale identiteit, alsmede zijn cruciale rol in het verhaal van de moderniteit in Iran belicht. Dit onderzoek streeft ernaar de aandacht te vestigen op details van het leven van Taqizadeh en de invloeden daarop die eerder wellicht over het hoofd zijn gezien, en te voorzien in een objectief en genuanceerd verslag van zijn intellectuele erfenis in Iran en de reis naar de moderniteit van deze natie.

Deze studie naar het leven en de gedachten van Taqizadeh kan ook bijdragen aan een beter begrip van het hedendaagse Iran. Na de ervaring van twee revoluties in honderd jaar tijd wordt het Iran van vandaag de dag overschaduwd door een overheersend gevoel van verontrusting en onzekerheid over de toekomst. Geleerden en ook sommigen uit het grote publiek zoeken naar redenen die de huidige situatie waarin het land zich bevindt kunnen verklaren, in het bijzonder na de Iraanse Revolutie van 1979. Veel van het discours gaat over de vraag hoe het land wel of niet moet worden bestuurd en over de beste wegen voor zijn verdere ontwikkeling. Het bestuderen van het leven en werk van Taqizadeh kan bijdragen aan het geven van enkele antwoorden.